

nimali za svoje stanovske koristi, potem se bodo tudi poslanci bolj pogosto in bolj na drobno pečali s takimi vprašanji. Ker več očíj več vidi, bomo nazadnje vendar na pravo pot prišli, da spoznamo, s katerimi bi se dale zboljšati žitne cene. Ko bomo enkrat na jasnem, potem bomo pa bobnali po časnikih, naši poslanci pa se bodo oglašali v državnem zboru in dežel- nih zborih, in tako utegnemo sčasoma vendar kaj do- seči. Celo kmečko vprašanje s tem seveda še ne bo rešeno, vendar bo kmetu že precej pomagano, ako bo za svoje pridelke več skupil, ker bo potem tudi davke, deželne doklade, obresti od dolgov in poselske plače lažje plačeval. Ne obupajmo torej, ampak ganimo se, in Bog nam bo pomagal!

Cerkvene zadeve.

† Magdalena Držečnik.

izgled slov. mladenkam.

„Preljuba sestra moja,
Opleti mi glavo!
Glej, tam me krona čaka,
Vesela grem po njo!“
Narodna.

Minolo je ravno dva dni manj od sedemnajst me- secev, ko smo bili žalujoči stali okoli smrtne postelje vrlega rodoljuba Luke Držečnika. Kar potrka smrti angelj zopet na vrata Vinškove hiše, zahtevaje novo žrtev, namreč ljubljeno pokojnega Luke, hčerko Mag- daleno. Ne pomaga ne prošnja, ne jok; kajti tako je sklenil sam Oče nebeški. Videč to cvetko tako nedolžno, hoče jo oteti mrzlemu vetru, zapeljivemu svetu, in pre- saditi v svoj nebeški vrt. Videč jo tako dišečo, pobožno, hoče jo uvrstiti med trume nebeščanov. Videč jo tako slabotno na telesu, hoče ji ta križ z boleznijo le še enkrat pritisniti, potem pa ga za vekomaj ji odvzeti. To se je zgodilo v treh kratkih dneh, od Velike noči do bele srede zjutraj, ko je kmalu po sedmi uri mirno zaspala.

Pokojna Lenika je dosegla še nekaj manj od šestnajst let, ali v vsem tem kratkem času je živela tako, da se lahko reče o njej: Kratko je živela ali veliko spolnila. Pred v vsem pa se je odlikovala v treh najlepših čednostih, v ponižnosti, pobožnosti in udanosti v voljo božjo. Oglejmo si te tri njene cvetke ob kratkem.

Kdorkoli je rajno Leniko poznal, vsak se je pre- pričal o njeni skromnosti in ponižnosti. Naj je bila sama ali v družbi, zmirom je bila povešenih očíj in tihega zadržanja. Najraje se je pečala z majhnimi otroki, jih negovala in v takšni družbi se najbolj razvedrila. Ker pa sta ponižnost in sramožljivost varhinji nedolžnosti, lahko si mislimo, kako neoskrunjeno je ona nesla belo lilijo nebeškemu Ženinu v dar. Vredna je torej bila krasne bele obleke na zadnjo pot, vredna bele krste in krasnih vencev, vredna tudi belo oblečenih družic pri zadnjem obhodu. V resnici nam na takšnem spre-vodu ni treba žalovati, saj s tem bi rajni le zavidali večno srečo!

Rajna Lenika pa je bila tudi jako pobožna. V tem se je uresničila nad njo naslednja narodna pesem:

„V cerkev je hodila
In rada je molila:
Bogu se je dopadla,
Jo hoče k sebi vzeti.“

Da bi se molitve bolj oklenila, dala se je vpisati v razne Marijine bratovščine, tudi v tretji red sv. Frančiška. Vse te zaobljube je zvesto spolnjevala, s pre- pričanjem, da je to lestva, ki vodi v nebesa. Sv. za- kramente je pogosto sprejemala, ali vselej s takšno po-

božnostjo in pripravo, da smo se ji čudili. Takrat na poti iz cerkve domov ni govorila, ampak tiho molila. S kratka: spoznali smo jo po vsem tem, da je to cvetka božjega!

Zlato se čisti v ognju, človek pa se skuša v tr- pljenju. Bog je Leniki to izkušnjo že zgodaj poslal, skoraj vse dni njenega življenja bila je bolezen zvesta, ali britka tovarišica. Udala se je voljna v voljo božjo, menda že sluteč, da ne traja dolgo. Posebej se je še zadnje dni iskala približati svojemu Zveličarju. Veliko soboto zvečer je opravila v cerkvi sv. spoved in na Veliko noč rano se napravila, že vsa bolehná, zopet tja. Toda bolezen ji je naglo napredovala, še pred sv. opravi- lom jo je skrbna mati komaj spravila domov. Takaj se je na bolestnej postelji kazala pravo mučenico. Bo- lečine so jo zvijale, ali tožbe o njih ni bilo slišati iz njenih ust. Tako je prestala v treh dneh nebrojno bo- lečin, katere je pred svetom vse zatajila in Bogu da- rovala. V noči na sredo prejela je sv. zakramente umirajočih in čez nekaj ur potem izdihnila svojo ne- doizno dušo.

Kreposten človek je velik pred Bogom, pa tudi pred svetom. Naša Lenika je v življenju bila skoraj skrita, enako ponižnej vijolici, sedaj pa, ko je bila utr- gana, kaka praznота in žalost za njo! To vse se je posebno pokazalo na belo soboto, ko so se ljudje na Vinškovem domu mnogoštevilno zbirali, skazati rajni zadnjo čast. Zraven obeh čč. gg. duhovnikov udeležilo se je obilno ljudstva, katero se je uredilo v veličastno procesijo. Dekleta, bela in ovenčana, z belim banderom, križem ovenčanim, pred in okoli krste, ostali vsi s svečami v rokah, med mogočnim zvonjenjem; ta prizor se mi ni zdel žalosten mrtvaški obhod, nego slovesen sprevod v nebeški Jeruzalem.

Ne solze obupne žalosti, nego solze sočutja in lju- bezni do drage rajne silile so mnogim v glasnem ihtenju na dan, zlasti ko so po sv. opraviču na mirodvoru č. g. župnik govorili prelepo slovo: Ne žalujte, ljubi moji, ker Leniko nam je vzel sam mili Jezus, kajti vsa ne- dolžna, pobožna in potrpežljiva mu je dopadla. On je nekda sicer tudi mrtve obujal, ali sedaj noče delati več čudežev, Lenike nam ne da več nazaj! Zraven ljubega očeta svojega tukaj bo počivala, pa v nebesih za nas prosila. O da bi le mi vsi bili tako pripravljeni o svojem času stopiti v večnost, kakor je bila ona, pa da bi nam takrat Lenika nasproti prišla! Tega si želimo, za to prosimo. — Solze so vsem silile v oči, še en pogled na krsto, še en pozdrav Leniki in — ločili smo se; daj Bog, da nikakor ne na večno! Pohorski.

Gospodarske stvari.

Hranilnica in posojilnica v Šmarijah 1895.

Prometa je bilo v tem letu 59.462 gld. 54 kr., torej več kakor v drugem upravnem letu za 27.747 gld. 45 kr., ali več nego skupno v prvem in drugem uprav- nem letu za 4355 gld. 85 kr. Pristopilo je v letu 1895. novih zadružnikov 80, od teh so vplačali 3 zadružniki glavne deleže 75 gld. in 77 zadružnikov opravičnih de- ležev 468 gld. in doplačalo 8 zadružnikov opravičnih deležev 41 gld., torej se je vplačalo v letu 1895. dele- žev 584 gold. Izstopili so 4 zadružniki in so vzdignili opravičnih deležev 25 gld. Število zadružnikov se je torej pomnožilo za 76 in vplačanih deležev za 559 gld. Stanje koncem leta 1894. je bilo 172 zadružnikov in deležev 1355 gld. Od teh je imelo 18 zadružnikov vpla- čanih glav. deležev 450 gld. in 154 zadružnikov vpla- čanih opravičnih deležev 903 gld. Torej je bilo koncem

leta 1895. zadružnikov 248 in vplačanih deležev 1914 gld. V letu 1895. je prosilo 194 strank za posojilo, načrsto je dovolilo 105 strankam posojil v znesku 15.636 gld., vrnilo pa je 166 zadružnikov 1926 gld. 18 kr. Torej se je več izposodilo 13.709 gld. 82 kr. Stanje posojil koncem leta 1894. je bilo 16.438 gld. 50 kr. Stanje posojil koncem leta 1895. danih 220 zadružnikom je in sicer: 1. na osebni kredit proti poroštvu 26.100 gld. 32 kr.; 2. na posestva 3608 gld.; 3. na zastave 440 gld. vkup 30.148 gld. 32 kr. Hranilnih vlog se je leta 1895. vložilo 176krat in sicer je novih vložnikov oziroma izdanih knjižic 42 in v istih naloženi znesek 15.015 gld. 27 kr.; na že obstoječe knjižice določena svota 8928 gld. 45 kr. Vkup 23.943 gld. 72 kr. Vzdignilo se je in sicer popolnoma 26krat in deloma 31krat 11.720 gld. 37 kr. Torej se je več vložilo za 12.223 gld. 35 kr. Stanje hranilnih vlog koncem leta 1894. je bilo 16.480 gld. 16 kr., kapitalizovane obresti za leto 1895. znašajo 780 gld. 17 kr. Torej je stanje hranilnih vlog leta 1895. 29.483 gld. 68 kr.

Dr. Hugon Kartin, odvetniški kandidat in hišni posestnik, ustanovnik naše zadruge in član načelstva, je volil v svoji oporoki hišo št. 23 v trgu Šmarije z vsem gospodarskim poslopjem »Hranilnici in posojilnici v Šmarijah«, katera je prevzela po zapuščinski obravnavi za vrednost po cenitvi 3500 gld. Čisti dobiček leta 1895. znaša 334 gld. 83 kr. in se doda vsled sklepa letošnjega občnega zbora posebni rezervi (skladu) za zgube. Donesek k posebni rezervi za zgube za leto 1895. znaša 63 gld. 33 kr., posebna rezerva prejšnjih let znaša 349 gld. 79 kr. Vkup 413 gld. 12 kr. Torej je stanje posebne rezerve (sklada) koncem 1895. leta 747 gld. 95 kr. Stanje splošne rezerve (sklada) koncem leta 1894. je bilo 342 gld. Vstopnina leta 1895. znaša 160 gld. Torej je stanje splošne rezerve (sklada) koncem 1895. leta 502 gld. Oba rezervna fonda (sklada) torej znašata skupaj 1249 gld. 95 kr.

Sejmovi. Dne 2. maja na Ptujski gori in v Poličanah (za svinje). Dne 4. maja pri Sv. Križu na Murškem polju, v Selnici ob Dravi, v Loki, pri Sv. Trojici v Slov. gor., v Svičini, pri Sv. Juriju ob juž. železnici, na Ponikvi, v Gornjem gradu, Slov. Bistrici, Stradnu, na Vidmu in v Mariboru (tudi za konje). Dne 5. maja v Radgoni. Dne 6. maja v Lučanah, na Ptuj, pri Sv. Petru pri Cmureku in v Imenem (za svinje). Dne 7. maja na Bregu pri Ptuj (za svinje) in na Podplatu. Dne 8. maja v Polju.

Dopisi.

Iz Ptuja. (Slov. pevsko društvo) je ukrenilo v odborovi seji 18. dne aprila 1896, da priredi letošnji veliki pevski zbor v »Narodnem domu« v Brežicah v nedeljo, dne 16. avgusta. Za ta veliki pevski zbor so se določile naslednje pesmi: a) moški zbori: »Vojaci na potu«, A. Nedved. »Pastir«, Ferdo Juvanc, učitelj v Cerknici na Notranjskem. »Živila Hrvatska« in »Večer na Savi«, Iv. pl. Zajc; b) mešana zbora: »Naše gore«, A. Foerster in »Romanca«, Fr. S. Vilhar v Zagrebu. — Pesmi: »Pastir« in »Romanca« sta novi in od odbora »Slov. pevskega društva« s častnima dariloma nagrajeni. Gledé teh dveh pesmi si pridruže odbor vsa prava do velikega koncerta v nedeljo, 16. dne avgusta; ostale štiri pesmi so umotvori najodličnejših jugoslovanskih glasbenikov ter vsem izobraženim Hrvatom in Slovencem vroznane. Z ozirom na kratek čas do velikega koncerta uljudno prosimo častite gospode društvene po-

verjenike, kakor tudi posamezne velecenjene pevke in pevce v onih krajih, koder nimaa društvo poverjenikov, naj blagovolijo nemudoma odboru v Ptuj naznaniti, koliko in katera partitura se jim naj upošlje. Kdor se zglaši za note, tega si usojamo upisati in smatrati izvršujočim članom »Slov. pevskega društva«. — Društvenik more biti vsak prijatelj (gospodje, gospe in gospice) slovenskega in sploh slovanskega petja in glasbe. Izvršujoč društvenik je vsak, ki pri pevskih in glasbenih zbora sodeluje, ter na leto 1 gld. društvenine plačuje. Odboru je bila prva skrb, podati slavnemu občinstvu nekaj izvirnega, novega; zatorej je s svoječasnim razpisom dveh častnih daril priskrbel za koncertni vsposed dve novi pesmi, o katerih se je strog veščak kaj pohvalno izrekel. Zdaj pa je zopet na častitih slovenskih pevkah in pevcih, da s stanovitno in resno vadbo pripomorejo nagrajenima skladbama do častnega in popolnega uspeha ter oslavijo sebe in slovensko pesem na dan 16. avgusta 1896.

Iz Vržeja. (V spomin vrlemu možu!) Nemila usoda nam je zopet prerano iztrgala enega moža, po katerem žaluje ne le ves trg, temuč vsakdo, ki je kdaj z njim občeval. Umril je namreč dne 11. aprila Anton Osterc, tukajšnji tržan. Pred letom dnij si je zlomil ploščico v kolenu; vkljub hitri zdravniški pomoči se mu zdravje ni nič zboljšalo. Vsled bolečin so ga napadle še razne druge bolezni. Dne 30. sušca se je podal v občno bolnišnico v Gradec iskat si zdravja; pa na mesto, da bi ozdravel, pokosila ga je tam neizprosna smrt v njegovem 42. letu. Zapustil je žalujočo udovo in dve nedorasli hčerki. Bil je uzoren domoljub, veren katoličan in vzgleden kmetovalec. Njegovo uljudno obnašanje se je prikupilo vsakomur; rad je pomagal povsod, s čim in kje je le mogel. Z njim je izgubilo bralno društvo svojega narednika, trg zavednega in uplivnega moža, kateri bi še mnogo storil za občni blagor. Njegovi telesni ostanki počivajo na pokopališču Sv. Petra v Gradcu. Svetila mu večna luč!

Od Sotle. (Z ameriški nasadi) se v okuženih krajih vrlo napreduje ta in oni kraj Sotle. Ker je bila zima ugodna, se je mnogo sveta zrigolalo. A sedaj pa močno primanjkuje ameriškega trsovia. Zato se je silno podražilo. Tisoč koreninčnih trsov riparije portalis se prodaje po 30—40 fl., cepljenih trsov pa po 150 do 180 fl. Kdor mora kupiti trsje, stane ga po tem takem oralo ameriškega nasada nad 1000 fl. z delom vred. Ker so pa tako dragoceni nasadi ubožnemu kmetu nemogoči, bi bilo pač treba, da bi dežela in država več storili za nove nasade v vinskih krajih.

Od Sv. Planine nad Trbovljami. (Različno). Gosp. urednik! Od strahu sem bil umolknil. Zima je namreč pri nas strašno z repom pomahala. Imeli smo v postu zamete, piš in burjo. Takó je sneženi vrtnec nekoč vrgl pred moje duri črno vrano, kateri je bil strl levo perot. Jaz sem sirotki z drotom zvezal zlomljeno koščico, da zdaj skripaje skakuca po moji bajti. Če odidem z oglejem po svetu, pustim revici dva kuhana krompirja in črepinjo vode in rečem: »Le jej in pij; bo pa enkrat moji duši lažje, ker ti strežem.« — Pa že vidim, da ste radovedni na druge novice. Iz Hrastnika delajo skoz Boben novo okrajno cesto v Trbovlje za 28.000 gld. Stara cesta čez Ojstro se je sesedla, ker so jo premogarji podrli. Novo cesto, ki se vije kakor velikanska kača čez Ostenk mimo Sv. Marka, bodo slovesno izročili prometu. Dogotovljena mora biti do dne 1. okt. t. l. Za vsak dan zakasnenja si je podjetnik sam naložil 10 gld. globe ali kazni. Tudi ni slabo! — Na Dolu pri Hrastniku je umrl, spravljen z Bogom, socialistični agitator Šlutej, po domače Čik. No, zdaj je baron Rotšild izgubil največjega sovražnika, za katerega se